

במכוניתו - והוכה עד מוות בידי שכניה הגרוזיניים

סיס ערבייה נשואה מבלה עם ערבי, נר סה להסביר ראש העירייה הערבי של נצרת. סייף אדין זועבי. "זה מעשה פשע וביריונות רגיל, לא צריך לחפש כאן שום שינאה גזעית", הסבירו קציני המיטרה המטפלים בפרשה.

הכל ניסו להפחית את עוצמת הזעם, לבלום את התפשטות המשמעות המדאיגות שלו. אמצעי התיקשורת גוייסו אף הם למטרה זו. רצח הערבי בנצרת, שהוענש משום שבילה בחברת יהודיה, הוצג כמעשה רצח רגיל, העלול להתרחש בכל מקום אחר בנסיבות דומות. לרוע המזל, לא היה בעובדות האמיתיות לאשר תיאוריה זו. להיפך. צירוף העובדות אחת לאחת, בדיקת הרקע, וניר תוח הפשע, מובילים למסקנה שאין ממנה מנוס, ושאסור להתחמק ממנה עליידי הט"מנת הראש בחול, למרות כל השלכותיה המחרידות. העובדות מצביעות על כך שהרצח בנצרת לא היה פשע ספונטאני ומקרי, אלא מעשה נקמה מתוכנן ומחור שב היטב, מונע עליידי יצרים אפלים

שלושה מתוך שמונת העצורים הגרוזיניים החשודים ברצח הערבי בנצרת יורדים מתוך מכונית טרה כשחיוך על פניהם. החשודים הירבו לצחוק ונראה שאינם מבינים את חומרת האשמה.

הפצועה
רגינה פוליקובסקי, כפי שצולמה בבית החולים בעפולה, לשם הובאה אחרי המכות.

לאן בנצרת

על הפשע שלדעתם לא יכופר: היא יידדה עם ערבי. הערבי, טובחי אל נאסיר, 45, אחת מויות הידועות בנצרת הערבית, מת יקבות המכות שהוכה כאשר ניסה לחוש זרתה של רגינה, בעת שזו הותקפה על ידי גרוזיה, עולי גרוזיה. "זו טרגדיה רומנטית - לא בין-עדי תית! ניסו עסקנים יהודים וערבים להר" גיע את הרוחות בנצרת, שנסערו בעיקבות הרצח ותקיפה. "זה יכול היה לקרות גם בנצרת הערבית, אם ערבים היו תופ"

החשודים ברצח ובהתעללות באשה

הנאב העצור
ארונו של טובחי, עליו חרוט צלב, נישא על כתפיהם של ידידיו ובני משפחתו מתוך הכנסיה היוונית בנצרת העתיקה. "אם הוא לא היה ערבי לא היו הורגים אותו!" היתה הדיעה הכללית בין המלווים.